

**PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU REPUBLIKE
HRVATSKE I KRALJEVINE MAROKO
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPREČAVANJU
IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK**

I. USTAVNA OSNOVA ZA DONOŠENJE ZAKONA

Ustavna osnova za donošenje Zakona o potvrđivanju Ugovora između Republike Hrvatske i Kraljevine Maroko o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak sadržana je u odredbi članka 139. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 41/2001 – pročišćeni tekst i 55/2001 – ispravak).

II. OCJENA STANJA I CILJ KOJI SE DONOŠENJEM ZAKONA ŽELI POSTIĆI

Izbjegavanje dvostrukog oporezivanja u bivšoj je SFRJ bilo rješavano dvostranim ugovorima. Prekidom državno-pravnih veza s bivšom SFRJ te proglašenjem Republike Hrvatske kao samostalne i neovisne države, Ministarstvo financija poduzelo je aktivnosti kako ne bi došlo do usporavanja i narušavanja ukupne gospodarske aktivnosti Republike Hrvatske u razmjeni s inozemstvom.

Republika Hrvatska obvezala se da će primjenjivati međunarodne ugovore koje je sklopila ili kojima je pristupila bivša SFRJ, ako nisu u suprotnosti s Ustavom Republike Hrvatske i pravnim poretkom Republike Hrvatske. Republika Hrvatska je s nizom državama postigla sporazum da se na temelju sukcesije nastave primjenjivati ugovori o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja koje su te države sklopile s bivšom SFRJ (primjerice Finska, Norveška, Danska, Švedska, Italija, Ujedinjena Kraljevina) do sklapanja novih ugovora.

Republika Hrvatska sklopila je u proteklom razdoblju 41 ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja, a pregovori za sklapanje novih ugovora s nizom država su u tijeku. Polazna osnova za pregovore pri sklapanju ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu kao i u većini država jest Model ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak i na imovinu Organizacije za ekonomsku suradnju i razvoj (OECD).

Potpisivanje Ugovora o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja porezima na dohodak između Republike Hrvatske i Kraljevine Maroko samo je nužan slijed ukupnih aktivnosti koje Republika Hrvatska poduzima glede povećanja stupnja uzajamne gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Kraljevine Maroko.

III. OSNOVNA PITANJA KOJA SE PREDLAŽU UREDITI ZAKONOM

Ovim Zakonom potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Kraljevine Maroko o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, kako bi njegove odredbe u smislu članka 140. Ustava Republike Hrvatske (Narodne novine, br. 41/2001 – pročišćeni tekst i 55/2001 – ispravak) postale dio unutarnjeg pravnog poretka Republike Hrvatske.

Ugovorom između Republike Hrvatske i Kraljevine Maroko o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak uređuju se načini izbjegavanja dvostrukog oporezivanja dohotka i dobiti. U uvodnom dijelu Ugovora sadržane su definicije pojmova koji se spominju u ostalim odredbama Ugovora. Jedna od najvažnijih jest definicija rezidenta, pomoću koje se izbjegava dvostruko oporezivanje hrvatskih rezidenata. Ugovorom se hrvatskim građevinskim i sličnim poduzećima omogućuje da ne plaćaju porez na dobit u Kraljevini Maroko, ako ti radovi traju kraće od sedam mjeseci. Također će se omogućiti hrvatskim zrakoplovnim i pomorskim društvima koja obavljaju prijevoz robe ili putnika između Republike Hrvatske i Kraljevine Maroko, plaćanje poreza na ostvarenu dobit isključivo u Republici Hrvatskoj. Osim toga, važno je napomenuti da je u završnim odredbama ovog Ugovora propisano da će hrvatska društva u Kraljevini Maroko imati isti status i pogodnosti kao i društva te države.

IV. OCJENA SREDSTAVA POTREBNIH ZA PROVEDBU OVOGA ZAKONA

Provedba ovoga Zakona ne zahtjeva osiguranje dodatnih financijskih sredstava u Državnom proračunu Republike Hrvatske.

V. PRIJEDLOG ZA DONOŠENJE ZAKONA PO HITNOM POSTUPKU

Temelj za donošenje ovoga Zakona po hitnom postupku nalazi se u članku 159. Poslovnika Hrvatskoga sabora (Narodne novine, br. 6/2002 – pročišćeni tekst, 41/2002, 91/2003, 58/2004, 39/2008 i 86/2008) i to u drugim osobito opravdanim državnim razlozima. Naime, za provedbu dogovorenih mehanizama iz ovog Ugovora i radi intenziviranja gospodarske suradnje između Republike Hrvatske i Kraljevine Maroko potrebno je što skorije stvoriti uvjete za stupanje ovog Ugovora na snagu.

S obzirom na prirodu postupka potvrđivanja međunarodnih ugovora, kojima država i formalno izražava spremnost da bude vezana već potpisanim međunarodnim ugovorom, kao i na činjenicu da se u ovoj fazi postupka, u pravilu ne mogu vršiti izmjene ili dopune teksta međunarodnog ugovora, predlaže se ovaj prijedlog Zakona raspraviti i prihvatiti po hitnom postupku objedinjavajući prvo i drugo čitanje.

**KONAČNI PRIJEDLOG ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE I KRALJEVINE MAROKO
O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPREČAVANJU
IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK**

Članak 1.

Potvrđuje se Ugovor između Republike Hrvatske i Kraljevine Maroko o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprječavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, potpisan u Zagrebu, dana 26. lipnja 2008. godine, u izvorniku na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku.

Članak 2.

Tekst Ugovora iz članka 1. ovoga Zakona, u izvorniku na hrvatskom jeziku, glasi:

UGOVOR
IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE
I
KRALJEVINE MAROKO

**O IZBJEGAVANJU DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I
SPREČAVANJU IZBJEGAVANJA PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK**

Republika Hrvatska i Kraljevina Maroko, u daljnjem tekstu države ugovornice, želeći sklopiti Ugovor o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak,

sporazumjele su se kako slijedi:

ČLANAK 1.
OSOBE NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

Ovaj Ugovor primjenjuje se na osobe koje su rezidenti jedne ili objiju država ugovornica.

ČLANAK 2.
POREZI NA KOJE SE PRIMJENJUJE UGOVOR

1. Ovaj Ugovor se primjenjuje na poreze na dohodak koje je uvela jedna od država ugovornica ili njezina politička područja, lokalne vlasti, neovisno o načinu na koji se ubiru.
2. Porezima na dohodak smatraju se svi porezi uvedeni na ukupni dohodak ili na dijelove dohotka, uključujući poreze na dobitke od otuđenja pokretne ili nepokretne imovine, poreze na ukupne iznose honorara ili plaća koje isplaćuju trgovačka društva, kao i poreze na povećanje vrijednosti imovine.
3. Postojeći porezi na koje se primjenjuje ovaj Ugovor posebno su:
 - a) u Hrvatskoj:
 - (i) porez na dobit;
 - (ii) porez na dohodak;
 - (iii) prirez na porez na dohodak i svaki drugi dodatak koji se ubire na jedan od ovih poreza;
(u daljnjem tekstu: "hrvatski porez");
 - b) u Maroku:
 - (i) opći porez na dohodak;
 - (ii) porez na dobit;
(u daljnjem tekstu: "marokanski porezi").

4. Ovaj Ugovor primjenjuje se i na iste ili bitno slične poreze koji se uvedu nakon datuma potpisivanja ovog Ugovora uz navedene poreze ili umjesto njih. Nadležna tijela država ugovornica priopćavat će povremeno jedna drugima sve bitne promjene u svojim poreznim propisima.

ČLANAK 3. OPĆE DEFINICIJE

1. Za potrebe ovog Ugovora, ako iz sadržaja ne proizlazi drugačije:
- a) izraz "Hrvatska" znači državno područje Republike Hrvatske kao i područja mora koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i podzemlje, na kojima Republika Hrvatska u skladu s međunarodnim pravom (i zakonima Republike Hrvatske) vrši suverena prava i jurisdikciju;
 - b) izraz "Maroko" znači Kraljevinu Maroko i, kad se koristi u zemljopisnom smislu, izraz "Maroko" obuhvaća:
 - (i) državno područje Kraljevine Maroko, njezino teritorijalno more i
 - (ii) morska područja koja se nastavljaju na vanjsku granicu teritorijalnog mora, uključujući morsko dno i podzemlje (epikontinentalni pojas) te isključivi gospodarski pojas, nad kojima Maroko vrši suverena prava, u skladu sa svojim unutarnjim propisima i međunarodnim pravom, u svrhu istraživanja i iskorištavanja prirodnih resursa tih područja;
 - c) izraz "država ugovornica" i "druga država ugovornica" označavaju Hrvatsku ili Maroko, ovisno o sadržaju;
 - d) izraz "porez" označava hrvatski porez ili marokanski porez, ovisno o sadržaju;
 - e) izraz "osoba" obuhvaća fizičku osobu, društvo, i bilo koju drugu skupinu osoba;
 - f) izraz "društvo" označava svaku pravnu osobu ili drugi organizacijski oblik koji se u svrhe oporezivanja smatra pravnom osobom;
 - g) izrazi "društvo države ugovornice" i "društvo druge države ugovornice" označavaju trgovačko društvo kojim upravlja rezident države ugovornice i trgovačko društvo kojim upravlja rezident druge države ugovornice;
 - h) izraz "međunarodni promet" označava svaki prijevoz brodom ili zrakoplovom kojim upravlja društvo s mjestom stvarne uprave u državi ugovornici, osim ako se promet brodom ili zrakoplovom obavlja samo između mjesta u drugoj državi ugovornici; i
 - i) izraz "nadležno tijelo" označava:
 - (i) u Hrvatskoj, Ministra financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika,
 - (ii) u Maroku, Ministra gospodarstva i financija ili njegovog ovlaštenog predstavnika;
 - j) izraz "državljanin" označava:
 - (i) svaku fizičku osobu koja ima državljanstvo jedne od država ugovornica;
 - (ii) svaku pravnu osobu, partnerstvo ili udruženje, kao i bilo koji drugi organizacijski oblik koji svoj status izvode iz propisa koji su na snazi u jednoj od država ugovornica.
2. U svrhu primjene ovog Ugovora od strane država ugovornica, svaki izraz koji nije njime definiran, osim ako sadržaj ne zahtjeva drugačije, imat će značenje koje ima prema propisima te države u svrhu poreza na koje se ovaj Ugovor primjenjuje, s tim što je značenje koje ima prema poreznim propisima te države ugovornice mjerodavno u donosu na značenje tog izraza prema drugim propisima te države.

ČLANAK 4. REZIDENT

1. U ovom Ugovoru izraz "rezident države ugovornice" označava svaku osobu koja prema propisima te države u njoj podliježe oporezivanju na temelju svoga prebivališta, boravišta, mjesta uprave, ili nekog drugog obilježja slične prirode, i također uključuje tu državu ugovornicu i sva njezina politička područja ili njenu lokalnu vlast. Ovaj izraz, međutim, ne obuhvaća osobu koja podliježe oporezivanju u toj državi samo dohotka iz izvora u toj državi.
2. Ako je prema odredbama stavka 1. fizička osoba rezident obiju država ugovornica, onda se njezin status određuje sukladno slijedećim pravilima:
 - a) smatrat će se rezidentom samo one države u kojoj ima prebivalište; ako ima prebivalište u objema državama, smatrat će se rezidentom samo one države s kojom ima uže osobne i gospodarske veze (središte životnih interesa);
 - b) ako se ne može odrediti u kojoj državi ima središte životnih interesa ili ako u ni u jednoj državi nema prebivalište, smatrat će se rezidentom samo one države ugovornice u kojoj ima uobičajeno boravište;
 - c) ako osoba ima uobičajeno boravište u objema državama ili ga nema ni u jednoj od njih, smatrat će se rezidentom samo one države ugovornice čiji je državljanin;
 - d) ako je osoba državljanin obiju država ili nije državljanin nijedne od njih, nadležna tijela država ugovornica odlučit će o tome međusobnim dogovorom.
3. Kad je, sukladno odredbama stavka 1., osoba koja nije fizička, rezident obiju država ugovornica, smatrat će se rezidentom samo one države u kojoj se nalazi njezino mjesto stvarne uprave.

ČLANAK 5. STALNA POSLOVNA JEDINICA

1. Za svrhe ovog Ugovora izraz "stalna poslovna jedinica" označava stalno mjesto poslovanja putem kojega se poslovanje društva obavlja u cijelosti ili djelomično.
2. Izraz "stalna poslovna jedinica" uključuje posebno:
 - a) mjesto uprave;
 - b) podružnicu;
 - c) ured;
 - d) tvornicu;
 - e) radionicu; i
 - f) rudnik, naftni ili plinski izvor, kamenolom ili bilo koje drugo mjesto iskorištavanja prirodnih bogatstava.
3. Izraz "stalna poslovna jedinica" uključuje i:
 - a) gradilište, građevinski, montažni ili instalacijski projekt ili nadzorne djelatnosti povezane s istima, ali samo ako takvo gradilište, projekt ili djelatnost traju više od sedam mjeseci;
 - b) pružanje usluga, uključujući konzultantske usluge, od strane društva preko radnika ili drugih kadrova koje društvo angažira u tu svrhu, ali samo ako djelatnosti te vrste traju (za isti ili s tim povezani projekt) u drugoj državi ugovornici na jedno ili više razdoblja koja ukupno iznose više od 3 mjeseci u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju.

4. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, neće se smatrati da izraz "stalna poslovna jedinica" uključuje:
 - a) korištenje objekata isključivo za uskladištenje ili izlaganje dobara ili robe koji pripadaju društvu;
 - b) održavanje zaliha dobara ili robe koji pripadaju društvu isključivo u svrhu uskladištenja ili izlaganja;
 - c) održavanje zaliha dobara ili robe koji pripadaju društvu isključivo u svrhu prerade koju obavlja drugo društvo;
 - d) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu kupnje dobara ili robe ili za prikupljanje podataka za društvo;
 - e) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu obavljanja bilo koje druge pripreme ili pomoćne djelatnosti za društvo;
 - f) održavanje stalnog mjesta poslovanja isključivo u svrhu bilo koje kombinacije djelatnosti navedenih u točkama od a) do e), pod uvjetom da je ukupna djelatnost stalnog mjesta poslovanja nastala iz te kombinacije pripreme ili pomoćne naravi.
5. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2., ako osoba – koja nije zastupnik sa samostalnim statusom na kojeg se odnosi stavak 7. - djeluje u državi ugovornici u ime društva druge države ugovornice, smatrat će se da to društvo ima stalnu poslovnu jedinicu u prvonavedenoj državi ugovornici, u odnosu na sve djelatnosti koje ta osoba poduzme za društvo, ako ta osoba:
 - a) ima i uobičajeno provodi u toj državi ovlasti za sklapanje ugovora u ime društva, osim ako su njezine djelatnosti ograničene na one navedene u stavku 4. koje, ako bi se obavljale putem stalnog mjesta poslovanja, ne bi to stalno mjesto poslovanja činile stalnom poslovnom jedinicom temeljem odredaba tog stavka; ili
 - b) nema takvih ovlasti, ali obično održava u prvonavedenoj državi ugovornici zalihu dobara ili robe koja pripada društvu iz koje vrši redovnu isporuku u ime društva.
6. Neovisno o prethodnim odredbama ovog članka, za osiguravajuće društvo države ugovornice će se, osim u svezi s reosiguranjem, smatrati da ima stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici ako prikuplja premije na državnom području te druge države ili osigurava rizike na njezinom državnom području preko osobe koja nije zastupnik sa samostalnim statusom u smislu stavka 7.
7. Ne smatra se da društvo ima stalnu poslovnu jedinicu u državi ugovornici ukoliko svoje poslovanje u toj državi obavlja putem posrednika, generalnog ili drugog zastupnika sa samostalnim statusom ako te osobe rade u okviru svoje redovite poslovne djelatnosti. Međutim, ako se djelatnosti takvog zastupnika u cijelosti ili gotovo u cijelosti obavljaju u ime tog društva, a između društva i zastupnika su utvrđeni uvjeti u njihovim komercijalnim i financijskim odnosima različiti od onih koji bi bili utvrđeni između neovisnih društava, neće se smatrati zastupnikom sa samostalnim statusom u smislu ovog stavka.
8. Činjenica da društvo koje je rezident države ugovornice kontrolira ili je kontrolirano od društva koje je rezident druge države ugovornice ili koje obavlja svoju djelatnost u toj drugoj državi (putem stalne poslovne jedinice ili na drugi način) sama po sebi ne znači da se jedno društvo smatra stalnom poslovnom jedinicom drugog društva.

ČLANAK 6. DOHODAK OD NEKRETNINA

1. Dohodak koji rezident jedne države ugovornice ostvari od nekretnina (uključujući dohodak od poljoprivrede ili šumarstva) koje se nalaze u drugoj državi ugovornici, može se oporezivati u toj drugoj državi.

2. Izraz "nekretnina" ima značenje koje ima prema propisima države ugovornice u kojoj se predmetna imovina nalazi. U taj su izraz u svakom slučaju uključeni i pripatci nekretnine, stoka i oprema koje se koriste u poljoprivredi i šumarstvu, stvarna prava na koje se primjenjuju odredbe općih propisa o zemljišnom vlasništvu, pravo plodouživanja nekretnine i prava na isplate u promjenjivom ili utvrđenom iznosu kao naknade za iskorištavanje ili pravo na iskorištavanje rudnih nalazišta, izvora i drugih prirodnih bogatstava. Pomorski i riječni brodovi, te zrakoplovi ne smatraju se nekretninama.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se na dohodak koji se ostvaruje od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te svakog drugog oblika korištenja nekretnine.
4. Odredbe stavaka 1. i 3. primjenjuju se i na dohodak od nekretnina trgovačkog društva i na dohodak od nekretnina koje se koriste u obavljanju samostalne djelatnosti.
5. Ako posjedovanje dionica ili drugih prava u društvu ovlašćuje imatelja tih dionica ili drugih prava u društvu na uživanje nekretnina koje su u posjedu društva, dohodak od izravnog iskorištavanja, davanja u zakup ili najam te svakog drugog oblika korištenja nekretnine može se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nekretnine nalaze.

ČLANAK 7. DOBIT OD POSLOVANJA

1. Dobit društva države ugovornice oporezuje se samo u toj državi, osim ako društvo posluje u drugoj državi ugovornici preko stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi. Ako društvo posluje na taj način, dobit društva može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici, ali samo za onaj iznos dobiti koji bude ostvaren djelatnošću te stalne poslovne jedinice.
2. U skladu s odredbama stavka 3., kad društvo države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, u svakoj se državi ugovornici smatra da stalna poslovna jedinica svojom djelatnošću ostvaruje dobit koju bi mogla ostvariti kad bi bila zasebno i nezavisno društvo koje se bavi istim ili sličnim poslovanjem pod istim ili sličnim uvjetima te kad bi poslovala potpuno samostalno s društvom čija je stalna poslovna jedinica.
3. Pri utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice kao odbici se priznaju rashodi nastali za potrebe stalne poslovne jedinice, uključujući izvršne i opće administrativne rashode, bilo da su nastali u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili drugdje. Međutim, odbitak se ne priznaje za eventualne iznose plaćene (osim za naknadu stvarno nastalih izdataka) od strane stalne poslovne jedinice u korist sjedišta društva ili drugih ureda društva, u vidu naknada za autorska djela, honorara i sličnih plaćanja za korištenje patenata ili drugih prava, ili kao provizije za pojedine usluge ili upravljanje ili, osim u slučaju banke, kao kamate na iznose posuđene stalnoj poslovnoj jedinici. Jednako tako, u utvrđivanju dobiti stalne poslovne jedinice ne uzimaju se u obzir takvi iznosi zaračunati od strane stalne poslovne jedinice sjedištu društva ili bilo kojem drugom uredu tog društva.
4. Osim ako u državi ugovornici nije uobičajeno određivati dobit koja se pripisuje stalnoj poslovnoj jedinici razmjernom raspodjelom ukupne dobiti društva različitim dijelovima tog društva, ništa u stavku 2. ne sprečava tu državu ugovornicu da utvrđuje oporezivu dobit takvom uobičajenom raspodjelom; prihvaćeni način raspodjele mora, međutim biti takav da rezultati budu u skladu s načelima sadržanima u ovom članku.
5. Neće se smatrati da stalna poslovna jedinica ostvaruje dobit samo zbog toga što kupuje dobra ili robu za društvo.
6. Za potrebe prethodnih stavaka, dobit stalne poslovne jedinice utvrđuje se na isti način svake godine, osim ako ne postoji opravdan i dostatan razlog da se postupi drukčije.

7. Ako dobit uključuje dijelove dohotka koji su na poseban način uređeni u drugim člancima ovog Ugovora, odredbe ovog članka ne utječu na odredbe tih članaka.

ČLANAK 8. POMORSKI I ZRAČNI PROMET

1. Dobit od korištenja brodova ili zrakoplova u međunarodnom prometu oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.
2. Ako je mjesto stvarne uprave brodarskog društva na brodu, tada se smatra da se ono nalazi u državi ugovornici u kojoj je matična luka broda ili, ako nema takve matične luke, u državi ugovornici u kojoj je brodar rezident.
3. Odredbe stavka 1. primjenjuju se i na dobit od sudjelovanja u zajedničkom poslovanju, zajedničkom ulaganju ili u međunarodnoj brodarskoj agenciji, ali samo na onaj dio dobiti koji se može pripisati sudioniku razmjerno njegovom udjelu u zajedničkom poslovanju.
4. U svrhe ovog članka, dobit koju društvo države ugovornice ostvari od upravljanja brodovima ili zrakoplovima u međunarodnom prometu obuhvaća između ostalog i dobit ostvarenu od korištenja ili iznajmljivanja spremnika, ako ta dobit proizlazi iz dobiti na koju se odnose odredbe stavka 1.

ČLANAK 9. POVEZANA DRUŠTVA

1. Ako
 - a) društvo države ugovornice izravno ili neizravno sudjeluje u upravi, nadzoru ili kapitalu društva druge države ugovornice, ili
 - b) iste osobe izravno ili neizravno sudjeluju u upravi, nadzoru ili kapitalu društva države ugovornice i društva druge države ugovornice,i ako su u oba slučaja između ta dva društva u njihovim trgovačkim i financijskim odnosima utvrđeni uvjeti različiti od onih koji bi postojali između samostalnih društava, dobit koju bi ostvarilo jedno društvo kad takvi uvjeti ne bi postojali, ali zato što postoje nije ostvarena, može se uključiti u dobit tog društva i sukladno tome oporezivati.
2. Ako država ugovornica u dobit društva te države uključi, i sukladno tome oporezuje, dobit za koju je društvo druge države ugovornice već oporezivano u toj drugoj državi, a takva dobit je ona koju bi prvo društvo ostvarilo da su uvjeti dogovoreni između ta dva društva bili jednaki onima koje bi međusobno dogovorila samostalna društva, tada će druga država na odgovarajući način prilagoditi iznos poreza koji je ista utvrdila na tu dobit. Pri toj prilagodbi trebaju se uzeti u obzir druge odredbe ovog Ugovora i, prema potrebi, nadležna tijela država ugovornica međusobno će se savjetovati.

ČLANAK 10. DIVIDENDE

1. Dividende koje društvo rezident države ugovornice isplaćuje rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, takve dividende mogu se oporezivati i u državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividende, i to prema propisima te države, ali ako je stvarni korisnik dividendi rezident druge države ugovornice, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od:

- a) 8% bruto iznosa dividendi, ako je stvarni korisnik društvo (osim partnerstva) u čijem je izravnom vlasništvu najmanje 25% kapitala društva koje isplaćuje dividendu;
- b) 10% bruto iznosa dividendi u svim ostalim slučajevima.

Nadležna tijela država ugovornica međusobnim će dogovorom riješiti način primjene navedenih ograničenja.

Ovaj stavak neće utjecati na oporezivanje dobiti društva iz koje se isplaćuju dividende.

3. Izraz "dividenda" upotrebljen u ovom članku označava dohodak od dionica, »jouissance» dionica ili «jouissance» prava, kukseva, osnivačkih udjela ili drugih prava koja nisu potraživanje duga, sudjelovanje u dobiti, kao i dohodak od drugih prava koji podliježe istom načinu oporezivanja kao dohodak od dionica odnosno udjela, sukladno poreznim propisima države čiji je rezident društvo koje vrši raspodjelu.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ovog članka ne primjenjuju se ako stvarni korisnik dividendi koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici čiji je rezident društvo koje isplaćuje dividendu putem stalne poslovne jedinice koja se nalazi u toj državi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo temeljem kojeg se dividende isplaćuju je stvarno povezano s tom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
5. Ako društvo koje je rezident države ugovornice ostvaruje dobit ili dohodak iz druge države ugovornice, ta druga država ne može utvrditi nikakav porez na dividende koju isplaćuje to društvo, osim ako su dividende isplaćene rezidentu te druge države ili ako je posjed dionica temeljem kojih se dividende isplaćuju stvarno povezan sa stalnom poslovnom jedinicom ili sa stalnim sjedištem u toj drugoj državi, niti može oporezivati neraspodijeljenu dobit društva, pa čak ni onda ako se plaćene dividende ili neraspodijeljena dobit u cijelosti ili djelomično sastoje od dobiti ili dohotka nastalog u toj drugoj državi.
6. Neovisno o bilo kojoj drugoj odredbi ovog Ugovora, ako društvo koje je rezident države ugovornice ima stalnu poslovnu jedinicu u drugoj državi ugovornici, dobit oporeziva temeljem stavka 1. članka 7. podliježe porezu po odbitku u toj drugoj državi ugovornici, u skladu s poreznim propisima te države, ali tako utvrđen porez ne smije biti veći od 6 posto iznosa te dobiti nakon što se od nje odbije porez na dobit nametnut u toj drugoj državi.

ČLANAK 11. KAMATE

1. Kamate nastale u državi ugovornici i isplaćene rezidentu druge države ugovornice, mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, te kamate se mogu oporezivati i u državi ugovornici u kojoj su nastale i to prema propisima te države, ali ako je stvarni korisnik kamata rezident druge države ugovornice, tada tako utvrđen porez ne smije biti veći od 10 posto bruto iznosa kamata. Nadležna tijela država ugovornica zajedničkim će dogovorom urediti način primjene ovog ograničenja.
3. Bez obzira na odredbe stavka 2., kamata koja nastane u državi ugovornici, a koju prima vlada ili središnja banka druge države ugovornice, izuzima se od poreza u prvospomenutoj državi ugovornici.
4. Izraz "kamate" za potrebe ovog članka označava prihod od potraživanja svake vrste, bez obzira jesu li ta potraživanja osigurana zalogom ili ne, i bez obzira nose li ili ne pravo sudjelovanja u dobiti dužnika, a posebno prihod od vladinih vrijednosnica i prihod od obveznica ili zadužnica, uključujući premije i nagrade u svezi s tim vrijednosnicama, obveznicama i zadužnicama. Zatezne kamate zbog kašnjenja pri isplati ne smatraju se kamatama u smislu ovog članka.

5. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako nositelj prava na kamatu koji je rezident države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj su te kamate nastale putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi, ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta u njoj, a potraživanje na koje se kamate plaćaju je stvarno povezano s tom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
6. Smatra se da kamate nastaju u državi ugovornici kad je isplatitelj sama ta država, njezina politička područja, njezina lokalna tijela ili rezident te države. Međutim, ako isplatitelj kamata, bez obzira da li je rezident jedne od država ugovornica ili ne, u jednoj od država ugovornica ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojima je nastalo dugovanje na koje se kamate plaćaju, a takve kamate snosi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da kamate nastaju u državi u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište.
7. Ako je, zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika, ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos kamata, uzimajući u obzir potraživanja na koja se kamate plaćaju, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i stvarnog korisnika da nema takvog odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na zadnje spomenuti iznos. U takvom se slučaju višak plaćenog iznosa oporezuje sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

ČLANAK 12. NAKNADE ZA AUTORSKA PRAVA

1. Naknade za autorska prava nastale u državi ugovornici i isplaćene rezidentu druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Međutim, te naknade za autorska prava mogu se također oporezivati i u državi ugovornici u kojoj nastaju i to sukladno propisima te države, ali ako je stvarni korisnik naknada za autorska prava rezident druge države ugovornice, tako utvrđen porez neće biti veći 10 posto bruto iznosa naknada za autorska prava. Nadležna tijela država ugovornica međusobnim će dogovorom utvrditi način primjene ovog ograničenja.
3. Izraz "naknade za autorska prava" u ovom članku označava sva plaćanja primljena kao naknade za otuđenje ili korištenje, ili za pravo korištenja bilo kojeg autorskog prava na književno, umjetničko ili znanstveno djelo, uključujući kinematografske filmove, filmove i vrpce za televizijsko ili radijsko emitiranje ili satelitsko emitiranje, kablove, optička vlakna i sličnu tehnologiju korištenu za javno emitiranje, magnetske trake, diskove ili laserske diskove (softver), kao i svakog patenta, zaštitnog znaka, nacрта ili modela, plana, tajne formule ili postupka, te za korištenje ili pravo korištenja industrijske, komercijalne, poljoprivredne ili znanstvene opreme, ili za obavijesti o industrijskom, komercijalnom ili znanstvenom iskustvu (*know-how*).

Izraz naknade za autorska prava također obuhvaćaju dobit od otuđenja takvih prava i imovine ako se odnose na proizvodnju, produktivnost, korištenje ili na raspolaganje tom imovinom.
4. Odredbe stavaka 1. i 2. ne primjenjuju se ako stvarni korisnik naknade na autorska prava koji je rezident države ugovornice posluje u drugoj državi ugovornici u kojoj nastaju naknade putem stalne poslovne jedinice u toj državi ugovornici, ili obavlja u toj državi ugovornici samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u toj državi ugovornici nalazi, a prava ili imovina temeljem kojih se naknade za autorska prava isplaćuju su stvarno povezana s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.
5. Smatra se da naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici kad je isplatitelj sama ta država, njezino političko područje, lokalno tijelo, ili rezident te države. Međutim, ako isplatitelj naknada za autorska prava, bez obzira da li je rezident jedne od država ugovornica ili ne, u

jednoj od država ugovornica ima stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište u vezi s kojima je nastala obveza isplate naknade za autorska prava, a te naknade za autorska prava snosi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište, tada se smatra da takve naknade za autorska prava nastaju u državi ugovornici u kojoj se nalazi stalna poslovna jedinica ili stalno sjedište

6. Ako je zbog posebnog odnosa između isplatitelja i stvarnog korisnika ili između njih oboje i neke druge osobe, iznos naknada za autorska prava, uzimajući u obzir korištenje, pravo ili podatke za koje se te naknade za autorska prava plaćaju, veći od iznosa koji bi bio ugovoren između isplatitelja i korisnika da nema takva odnosa, odredbe ovog članka primjenjuju se samo na potonji iznos. U takvom je slučaju višak plaćenog iznosa oporeziv sukladno propisima svake države ugovornice, uzimajući u obzir druge odredbe ovog Ugovora.

ČLANAK 13. DOBIT OD OTUĐENJA IMOVINE

1. Dobit koju rezident države ugovornice ostvari od otuđenja nekretnina navedenih u članku 6. koje se nalaze u drugoj državi ugovornici može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Dobit od otuđenja pokretne imovine koja čini dio poslovne imovine stalne poslovne jedinice koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, ili pokretne imovine koja pripada stalnom sjedištu rezidenta države ugovornice u drugoj državi ugovornici u svrhe obavljanja samostalne djelatnosti, uključujući dobit od otuđenja takve stalne poslovne jedinice (same ili zajedno s cijelim društvom) ili takvog stalnog sjedišta, može se oporezivati u toj drugoj državi.
3. Dobit od otuđenja brodova ili zrakoplova koji se koriste u međunarodnom prometu ili pokretne imovine što služi za korištenje brodova ili zrakoplova oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.
4. Dobit od otuđenja udjela u kapitalu društva, imovina koja se izravno ili neizravno sastoji uglavnom od nekretnina koje se nalaze u državi ugovornici, može se oporezivati u toj državi ugovornici.
5. Dobit od otuđenja bilo koje imovine izuzev one navedene u stavcima od 1. do 4. ovog članka i stavka 3. članka 12., oporezuje se samo u državi ugovornici u kojoj je otuđitelj rezident.

ČLANAK 14. SAMOSTALNA DJELATNOST

1. Dohodak koji ostvari rezident države ugovornice od profesionalnih djelatnosti ili drugih samostalnih djelatnosti oporezuje se samo u toj državi, osim u sljedećim okolnostima, kad se taj dohodak može oporezivati i u drugoj državi ugovornici:
 - a) ako u drugoj državi ugovornici ima stalno sjedište koje mu redovito stoji na raspolaganju za obavljanje njegovih djelatnosti; u tom slučaju, samo onaj dio dohotka koji se može pripisati tom stalnom sjedištu može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici; ili
 - b) ako u drugoj državi ugovornici boravi tijekom jednog ili više razdoblja koja iznose ili prelaze ukupno 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u predmetnoj poreznoj godini; u tom slučaju, samo onaj dio dohotka koji je ostvaren iz djelatnosti u toj drugoj državi može se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Izraz "profesionalne djelatnosti" uključuje posebno samostalne znanstvene, književne, umjetničke, obrazovne ili nastavne djelatnosti, te samostalne djelatnosti liječnika, pravnika, inženjera, arhitekata, zubara i knjigovođa.

ČLANAK 15.
NESAMOSTALNI RAD

1. U skladu s odredbama članka 16., 18., 19., 20. i 21., plaće, naknade i druga slična primanja koje rezident države ugovornice ostvari nesamostalnim radom oporezuju se samo u toj državi, osim ako je riječ o nesamostalnom radu koji se obavlja u drugoj državi ugovornici. Ako se radi o takvom nesamostalnom radu, primanja koja se od toga ostvaruju mogu se oporezivati u toj drugoj državi.
2. Neovisno o odredbama stavka 1., primanja koja rezident države ugovornice ostvaruje od nesamostalnog rada u drugoj državi ugovornici oporezuju se samo u prvospomenutoj državi:
 - a) ako primatelj boravi u drugoj državi u razdoblju ili razdobljima koja ukupno ne traju duže od 183 dana u bilo kojem dvanaestomjesečnom razdoblju koje počinje ili završava u predmetnoj poreznoj godini, i
 - b) ako primanja isplaćuje poslodavac koji nije rezident druge države ili se ona isplaćuju u njegovo ime; i
 - c) ako primanje ne tereti stalnu poslovnu jedinicu ili stalno sjedište koje poslodavac ima u toj drugoj državi.
3. Neovisno o prethodnim odredbama ovoga članka, primanja ostvarena od nesamostalnog rada na brodu ili zrakoplovu u međunarodnom prometu mogu se oporezivati u državi ugovornici u kojoj se nalazi mjesto stvarne uprave društva.

ČLANAK 16.
NAKNADE ČLANOVA UPRAVE

Naknade članova uprave i druga slična plaćanja koja ostvari rezident države ugovornice za rad u svojstvu člana uprave ili nadzornog odbora ili sličnog odbora društva koje je rezident druge države ugovornice mogu se oporezivati u toj drugoj državi.

ČLANAK 17.
UMJETNICI I SPORTAŠI

1. Neovisno o odredbama članka 14. i 15., dohodak koji od svoje samostalne djelatnosti u drugoj državi ugovornici ostvari rezident države ugovornice kao izvođač, primjerice kao kazališni, filmski, radijski ili televizijski umjetnik ili glazbenik, te kao sportaš, može se oporezivati u toj drugoj državi ugovornici.
2. Ako dohodak od samostalne djelatnosti u svojstvu izvođača ili sportaša ne pripada izvođaču ili sportašu, već nekoj drugoj osobi, taj se dohodak neovisno o odredbama članka 7., 14. i 15. može oporezivati u državi ugovornici u kojoj izvođač ili sportaš obavlja svoju djelatnost.
3. Neovisno o odredbama stavaka 1. i 2. ovog članka, dohodak ostvaren od samostalne djelatnosti navedene u stavku 1. u okviru programa sportske i kulturne suradnje koji odobrava i financira, u potpunosti ili djelomično, vlada dvije države ugovornice i koje se vrše na neprofitnoj osnovi, izuzima se od oporezivanja u državi ugovornici u kojoj se obavljaju te djelatnosti.

ČLANAK 18.
MIROVINE

1. Sukladno odredbama članka 19. stavak 2., mirovine, rente i druga slična primanja isplaćena rezidentu države ugovornice s obzirom na njegov prijašnji nesamostalni rad, oporezuju se samo u toj državi.

2. Neovisno o odredbama stavka 1., isplaćene mirovine i druga plaćanja na temelju propisa o socijalnom osiguranju države ugovornice oporezuju se samo u toj državi ugovornici.

ČLANAK 19. DRŽAVNA SLUŽBA

1. a) Plaće i druga slična primanja, osim mirovina, koje država ugovornica ili njezino političko područje ili lokalna vlast isplati fizičkoj osobi za rad u državnoj službi ili za rad u njezinim područjima ili tijelima lokalne vlasti oporezuju se samo u toj državi.
b) Međutim, takve se plaće i druga slična primanja oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako se ta služba obavlja u toj državi i ako je fizička osoba rezident te države, koji:
 - (i) je državljanin te države; ili
 - (ii) nije postao rezidentom te države samo radi obavljanja te službe.
2. a) Sve mirovine koje fizičkoj osobi plaća država ugovornica ili njezino političko područje ili lokalna vlast ili se isplaćuju iz njihovih sredstava, za usluge obavljene za tu državu ili područje ili lokalnu vlast oporezuju se samo u toj državi.
b) Međutim, te se mirovine oporezuju samo u drugoj državi ugovornici ako je fizička osoba rezident i državljanin te druge države.
3. Odredbe članka 15., 16., 17. i 18. primjenjuju se na plaće i druga slična primanja i na mirovine koje se odnose na službu u svezi s djelatnošću države ugovornice ili njezinog političkog područja ili njene lokalne vlasti.

ČLANAK 20. STUDENTI I VJEŽBENICI

Plaćanja koja student ili vježbenik, koji jest ili je bio, neposredno prije dolaska u državu ugovornicu, rezident druge države ugovornice, i koji boravi u prvospomenutoj državi samo sa svrhom obrazovanja ili obučavanja, prima u svrhu svojeg uzdržavanja, obrazovanja ili obučavanja ne oporezuju se u toj državi, pod uvjetom da ta primanja nastaju iz izvora izvan te države.

ČLANAK 21. PROFESORI I ZNANSTVENI ISTRAŽIVAČI

1. Osoba koja posjeti državu ugovornicu na poziv te države, sveučilišta, obrazovne ustanove ili druge neprofitne kulturne ustanove, u okviru programa kulturne razmjene, za razdoblje ne duže od dvije godine isključivo u svrhu držanja predavanja, konferencija ili istraživanja na toj ustanovi i koja jest ili je neposredno prije te posjete bila rezident druge države ugovornice izuzima se od poreza u prvospomenutoj državi ugovornici na sva primanja koja primi za te djelatnosti, pod uvjetom da ta primanja nastaju iz izvora izvan te države.
2. Odredbe stavka 1. ne odnose se na primanja od istraživanja ako se istraživanje ne vrši u interesu javnosti, nego prvenstveno na privatnu korist pojedine osobe ili osoba.

ČLANAK 22. OSTALI DOHODAK

1. Dijelovi dohotka rezidenta države ugovornice, bez obzira gdje su nastali, a koji nisu navedeni u prethodnim člancima ovog Ugovora, oporezuju se samo u toj državi.

2. Odredbe stavka 1. ne primjenjuju se na dohodak, osim na dohodak od nekretnina definiran u članku 6., stavku 2., ako primatelj tog dohotka, koji je rezident države ugovornice, posluje u drugoj državi ugovornici putem stalne poslovne jedinice koja se u njoj nalazi ili u toj drugoj državi obavlja samostalnu djelatnost iz stalnog sjedišta koje se u njoj nalazi, a pravo ili imovina na temelju kojih se dohodak isplaćuje stvarno su povezani s takvom stalnom poslovnom jedinicom ili stalnim sjedištem. U tom se slučaju, prema potrebi, primjenjuju odredbe članka 7. ili članka 14.

ČLANAK 23. IZBJEGAVANJE DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA

1. Ako rezident države ugovornice ostvari dohodak koji se, u skladu s odredbama ovog Ugovora, može oporezivati u drugoj državi ugovornici, prvospomenuta država će odobriti kao odbitak od poreza na dohodak tog rezidenta iznos jednak porezu na dohodak plaćenom u drugoj državi ugovornici. Taj odbitak, međutim, ne smije biti veći od onog dijela poreza na dohodak koji je utvrđen prije odbitka, a koji se može pripisati dohotku koji je oporeziv u prvospomenutoj državi ugovornici.
2. Ako je, u skladu s bilo kojom odredbom ovog Ugovora, dohodak koji ostvari rezident države ugovornice izuzet od oporezivanja u toj državi, ta država svejedno može, pri obračunu porezne stope na preostali dohodak tog rezidenta, uzeti u obzir izuzeti dohodak.

ČLANAK 24. JEDNAKO POSTUPANJE

1. Državljanima države ugovornice u drugoj državi ugovornici ne smiju biti podvrgnuti nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima, koji bi se razlikovali ili bi predstavljali veći teret od oporezivanja i s tim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati državljani te druge države u istim okolnostima, osobito vezano uz prebivalište. Ova odredba se, neovisno o odredbama članka 1., primjenjuje i na osobe koje nisu rezidenti jedne ili obje države ugovornice.
2. Osobe bez državljanstva koje su rezidenti države ugovornice ne smiju ni u jednoj državi ugovornici biti podvrgnute nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim zahtjevima koji bi se razlikovali ili bi predstavljali veći teret od oporezivanja i s njim povezanim zahtjevima kojima podliježu ili mogu podlijegati državljani predmetne države u istim okolnostima, osobito vezano na prebivalište.
3. Stalna poslovna jedinica, koju društvo države ugovornice ima u drugoj državi ugovornici, ne smije biti u toj drugoj državi oporezivana pod manje povoljnim uvjetima od onih koji vrijede za društva te druge države koja obavljaju iste djelatnosti. Ova se odredba ne može tumačiti tako da obvezuje državu ugovornicu da rezidentima druge države ugovornice, zbog građanskog statusa ili obiteljskih obveza, odobrava osobne odbitke, olakšice i sniženja pri oporezivanju koje odobrava vlastitim rezidentima.
4. Osim kad se primjenjuju odredbe članka 9., stavak 1., članka 11., stavak 7. ili članka 12., stavak 6., kamate, naknade za autorska prava i druga plaćanja koja vrši društvo države ugovornice rezidentu druge države ugovornice se, u svrhe utvrđivanja oporezive dobiti tog društva, odbijaju pod istim uvjetima kao da su bili plaćeni rezidentu prvospomenute države. Jednako tako, sva dugovanja društva države ugovornice rezidentu druge države ugovornice se, u svrhe utvrđivanja oporezive imovine tog društva odbijaju pod istim uvjetima kao da su bila ugovorena s rezidentom prvospomenute države.

5. Društva države ugovornice čija je imovina u cijelosti ili djelomično u vlasništvu ili pod izravnom ili neizravnom kontrolom jednog ili više rezidenata druge države ugovornice ne podliježu u prvospomenutoj državi nikakvom oporezivanju ili s tim povezanim obvezama koje bi se razlikovale ili bi predstavljale veći teret od oporezivanja i s njim povezanih zahtjevima kojima podliježu ili mogu podliježati druga slična društva prvospomenute države.
6. Odredbe ovog članka primjenjuju se, neovisno o odredbama članka 2., na poreze bilo koje vrste i naziva.

ČLANAK 25. POSTUPAK ZAJEDNIČKOG DOGOVARANJA

1. Ako osoba smatra da postupci jedne ili objiju država ugovornica imaju ili će imati kao posljedicu oporezivanje koje nije u skladu s odredbama ovog Ugovora, ona može, neovisno o pravnom lijeku predviđenom u unutarnjem zakonodavstvu tih država, iznijeti svoj slučaj pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je rezident ili, ako je njezin slučaj obuhvaćen člankom 24. stavkom 1., pred nadležno tijelo države ugovornice čiji je državljanin. Postupak se mora prijaviti u roku od tri godine od prvog saznanja za postupak koji je doveo do oporezivanja protivno odredbama ovog Ugovora.
2. Ako nadležno tijelo smatra da je prigovor opravdan, a ne može ga samostalno riješiti na zadovoljavajući način, nastojat će radi izbjegavanja oporezivanja koje bi bilo u neskladu s ovim Ugovorom, naći rješenje u dogovoru s nadležnim tijelom druge države ugovornice. Postignuti dogovor provest će se bez obzira na rokove predviđene unutarnjim zakonodavstvima država ugovornica.
3. Nadležna tijela država ugovornica nastojat će zajedničkim dogovorom riješiti sve teškoće ili nejasnoće koje se pojave pri tumačenju ili primjeni ovog Ugovora. Mogu se također međusobno savjetovati oko izbjegavanja dvostrukog oporezivanja u slučajevima koji nisu predviđeni ovim Ugovorom.
4. Nadležna tijela država ugovornica mogu međusobno izravno komunicirati, kao i putem povjerenstva sastavljenog od njih samih ili njihovih predstavnika, u svrhu postizanja dogovora u smislu prethodnih stavaka.

ČLANAK 26. RAZMJENA OBAVIJESTI

1. Nadležna tijela država ugovornica će razmjenjivati obavijesti potrebne za provedbu odredaba ovog Ugovora ili unutarnjih propisa država ugovornica koje se odnose na poreze obuhvaćene ovim Ugovorom, u mjeri u kojoj oporezivanje prema tim propisima nije u suprotnosti s ovim Ugovorom. Razmjena obavijesti nije ograničena člankom 1. Svaka obavijest koju primi država ugovornica smatrat će se tajnom kao i obavijesti dobivene prema unutarnjim propisima te države, te se mogu priopćiti samo osobama ili tijelima (uključujući sudove i upravna tijela) koja se bave obračunom i naplatom, postupcima ovrhe, kaznenog progona ili odlučivanja po pravnim lijekovima koji se odnose na poreze obuhvaćene ovim Ugovorom. Spomenute osobe ili tijela koristit će se tim obavijestima samo u navedene svrhe. Takve obavijesti mogu otkrivati u javnom sudskom postupku ili sudskoj odluci.
2. Odredbe stavka 1. ne mogu se ni u kojem slučaju tumačiti tako da državi ugovornici nameću obvezu da:
 - a) poduzima upravne mjere suprotne propisima i upravnoj praksi te ili druge države ugovornice;

- b) daje obavijesti koje se, temeljem propisa ili uobičajenog upravnog postupka te ili druge države ugovornice ne mogu dobiti;
- c) daje obavijesti čije bi otkrivanje povrijedilo obvezu čuvanja trgovačke, poslovne, industrijske, komercijalne ili profesionalne tajne ili trgovačkih postupaka, ili obavijesti čije bi otkrivanje bilo suprotno javnom poretku (ordre public).

ČLANAK 27.

ČLANOVI DIPLOMATSKIH MISIJA I KONZULARNIH UREDA

Odredbe ovog Ugovora ne utječu na porezne povlastice članova diplomatskih misija ili konzularnih ureda predviđene općim pravilima međunarodnog prava ili odredbama posebnih ugovora.

ČLANAK 28.

STUPANJE NA SNAGU

Ovaj Ugovor stupa na snagu 30 dana nakon datuma primitka zadnje obavijesti diplomatskim putem kojom jedna država ugovornica izvještava drugu da su ispunjeni njezini unutarnji pravni uvjeti za stupanje ovog Ugovora na snagu. Ovaj Ugovor se primjenjuje:

- a) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, na iznose plaćene ili doznačene na ili nakon 1. siječnja kalendarske godine koja slijedi godinu u kojoj je ovaj Ugovor stupio na snagu, i
- b) u pogledu drugih poreza, za bilo koju poreznu godinu ili obračunsko razdoblje koje počinje na ili nakon 1. siječnja kalendarske godine koja slijedi godinu u kojoj je ovaj Ugovor stupio na snagu.

ČLANAK 29.

PRESTANAK

Ovaj Ugovor ostaje na snazi dok ga ne otkáže bilo koja od država ugovornica. Svaka država ugovornica može otkazati ovaj Ugovor pisanom obaviješću o otkazu upućenom drugoj državi ugovornici diplomatskim putem, na ili prije 30. lipnja bilo koje kalendarske godine po isteku razdoblja od pet godina od godine u kojoj je Ugovor stupio na snagu. U tom slučaju Ugovor se prestaje primjenjivati:

- a) u pogledu poreza zadržanih na izvoru, na iznos plaćen ili doznačen na ili nakon 1. siječnja kalendarske godine koja slijedi godinu u kojoj je dostavljena takva obavijest, i
- b) u pogledu drugih poreza, za bilo koju poreznu godinu ili obračunsko razdoblje koje počinje na ili nakon 1. siječnja kalendarske godine koja slijedi godinu u kojoj je dostavljena takva obavijest.

U POTVRDU TOGA, niže potpisani za to propisno ovlašteni od svojih nadležnih državnih tijela potpisali su ovaj Ugovor.

Sastavljeno u dva primjerka u Zagrebu, dana 26. lipnja 2008. na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku, pri čemu su svi tekstovi jednako vjerodostojni. U slučaju razlika u tumačenju, mjerodavan je engleski tekst.

Za Republiku Hrvatsku
Ivan Šuker, v.r.
ministar financija

Za Kraljevinu Maroko
Abdelatif Maazouz, v.r.
ministar vanjske trgovine

Članak 3.

Provedba ovoga Zakona u djelokrugu je središnjeg tijela državne uprave nadležnog za poslove financija.

Članak 4.

Na dan stupanja na snagu ovoga Zakona, Ugovor iz članka 1. ovoga Zakona nije na snazi te će se podaci o njegovom stupanju na snagu objaviti u skladu s odredbom članka 30. stavak 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Članak 5.

Ovaj Zakon stupa na snagu osmog dana od dana objave u Narodnim novinama.

OBRAZLOŽENJE
KONAČNOG PRIJEDLOGA ZAKONA O POTVRĐIVANJU UGOVORA IZMEĐU
REPUBLIKE HRVATSKE I KRALJEVINE MAROKO O IZBJEGAVANJU
DVOSTRUKOG OPOREZIVANJA I SPREČAVANJU IZBJEGAVANJA
PLAĆANJA POREZA NA DOHODAK

Člankom 1. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju propisano je da se potvrđuje Ugovor između Republike Hrvatske i Kraljevine Maroko o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, potpisan u Zagrebu, 26. lipnja 2008. godine, u izvorniku na hrvatskom, arapskom i engleskom jeziku.

Članak 2. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju sadrži tekst Ugovora između Republike Hrvatske i Kraljevine Maroko o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak, u izvorniku na hrvatskom jeziku.

Člankom 3. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju utvrđeno je da je za provedbu Zakona nadležno središnje tijelo državne uprave nadležno za poslove financija.

Člankom 4. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju propisano je da će se podatak o stupanju na snagu Ugovora između Republike Hrvatske i Kraljevine Maroko o izbjegavanju dvostrukog oporezivanja i sprečavanju izbjegavanja plaćanja poreza na dohodak objaviti u skladu s člankom 30. stavkom 3. Zakona o sklapanju i izvršavanju međunarodnih ugovora.

Člankom 5. Konačnog prijedloga Zakona o potvrđivanju propisano je stupanje na snagu Zakona.